

ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE
DIRECȚIA JURIDICĂ

Dosar civil nr. 135/110/2023
Termen administrativ

Către,

TRIBUNALUL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Doamnei/ Domnului președinte,

Inspectoratul General al Poliției Române (în continuare I.G.P.R.), cu sediul profesional ales în municipiul București, strada Mihai Vodă, nr. 4 - 6, sector 5, tel. 021-208.25.25, fax nr. 021/ 316.66.55, cod fiscal nr. 4453144, cont IBAN nr TREZ7005005XXX000205, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a municipiului București, reprezentat prin Direcția Juridică, în calitate de **recurent-pârât**, în contradictoriu cu intimatul-reclamant **CĂNĂRĂU IOAN**, în conformitate cu dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 din Codul de procedură civilă, respectiv art. 20 din Legea nr. 554/2004, formulăm prezenta

CERERE DE RECURS

împotriva **Sentinței civile nr. 528 din data de 19.10.2023**, pronunțată de Tribunalul Bacău, în dosarul cu numărul menționat mai sus.

Prin sentința civilă sus-menționată, instanța de fond, în mod greșit, a admis acțiunea, în sensul anulării Proiectului de raport de cercetare prealabilă nr. 845277/15.06.2021, Dispoziția șefului Inspectoratului de Poliție Județean Neamț nr. 353788 din 22.09.2021 și a Deciziei Motivate a Inspectorului General al Poliției Române nr. 8387 din 02.12.2021.

Considerăm că **Sentința civilă în cauză este nelegală și netemeinică**, instanța pronunțând soluția cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material, în conformitate cu dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 din C. proc. civ., motiv pentru care vă rugăm să admiteți recursul formulat de instituția noastră, să casați în parte **Sentința civilă atacată** și, în rejudecare, să respingeți în integralitate acțiunea intimatului îndreptată împotriva I.G.P.R. ca neîntemeiată, pentru următoarele motive:

I. Rugăm instanța de control judiciar să ia act de faptul că tribunalul nu a indicat nici prevederile legale pe care și-a fundamentat soluția și nici considerentele pe care se sprijină soluția pronunțată.

Astfel, instanța de fond a reținut faptul că „(...) portul uniformei a fost exercitat cu

demnitate.” fără a examina în mod corect susținerile părților și fără a proceda la enumerarea unor dispoziții legale și modalitatea de aplicare a acestora la speța dedusă judecătii. Obligația de motivare impune o apreciere întotdeauna atașată de natura cauzei, de circumstanțele acesteia, stilul judiciar și tipologia actului de justiție. Or, față de cele arătate, instanța nu și-a motivat decizia, limitându-se doar la o analiză formală a aspectelor invocate de I.G.P.R.

Referitor la acest aspect, vă rugăm să observați că, instanța de fond își întemeiază motivarea cu privire la portul uniformei de poliție pe un simplu exemplu privind protestul polițiștilor din data de 24 septembrie 2010, fără a indica vreo prevedere legală pe care să-și întemeieze susținerile și fără a indica motivul pentru care, în contextul participării la o astfel de activitate, reclamantului îi poate fi înlăturată obligația de a respecta regulamentele de serviciu, respectiv **Ordinul m.a.i. 236/2009 privind aprobarea Regulamentului pentru compunerea și portul uniformelor de poliție, precum și a Regulilor pentru aplicarea normelor privind echiparea polițiștilor**, potrivit cărora: „Uniforma de serviciu este prevăzută atât pentru ofițeri, cât și pentru agenți. Se poartă pe timpul acțiunilor și misiunilor specifice de poliție desfășurate în teren, precum și la activități de pregătire și instruire sau la ordinul șefilor.”.

Înveredăm faptul că potrivit art. 425 alin. (1) lit. b) Cod proc.civ., în considerente, hotărârea judecătorească trebuie să cuprindă, printre alte mențiuni, „*motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților*”, iar, potrivit art. 488 alin. (1) pct. 6 Cod proc.civ., hotărârea este nelegală când „*nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei*”.

Astfel, prin raportare la aceste dispoziții, ca urmare a unei insuficiente motivări, apreciem sentința atacată ca fiind nelegală, întrucât instanța nu a reținut și nici nu a explicat de o manieră convingătoare raționamentul juridic pe care l-a adoptat, astfel încât, în această situație, devine incident motivul prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 6 Cod proc. civ.

Astfel, o motivare care respectă regulile procedurale presupune atât răspunsuri precise la toate capetele de cerere și la toate apărările formulate, pe baza tuturor probelor administrate în cauză, a argumentelor și raționamentelor juridice, a principiilor și a regulilor de drept substanțial și procesual, cât și trimiterea, **în concret**, la realitatea faptelor și la concluzii ce pot fi deduse în mod real din situația juridică supusă atenției instanței, cu evitarea motivărilor sprijinite pe formulări generale, abstracte.

În ciuda acestor exigențe și contrar prevederilor art. 425 alin. (1) lit. b) C.pr.civ **instanța de fond nu a indicat nici dispozițiile legale nici motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de instituția noastră cu privire la aceste aspecte.**

Subliniem faptul că hotărârea judecătorului care soluționează cauza trebuie să aibă la origini convingerea intimă că a pronunțat o hotărâre corectă, iar construirea raționamentelor logico-juridice presupune activarea unui mecanism propriu de gândire, de culegere a probelor și de interpretare a dispozițiilor legale. În acest sens soluția instanței trebuie să aibă ca fundament propria informație și convingere și să se circumscrie astfel principiilor independenței și imparțialității judecătorilor.

Motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților posibilitatea să își formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de control judiciar elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. A motiva, înseamnă a demonstra, a pune în evidență datele concrete care, folosite ca premise, duc la formarea unei concluzii logice.

În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că motivarea unei hotărâri constituie una dintre componentele dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția

Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale îi atribuie instanței obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților.¹

În raport de aceste considerente, vă rugăm să observați că în cuprinsul sentinței atacate instanța de fond nu a arătat în nicio măsură corespondența cu probatoriul administrat ori situația de fapt și de drept vizată.

II. Înțelegem să criticăm hotărârea în ceea ce privește dezlegarea dată fondului cauzei, soluția instanței de fond fiind contrară dispozițiilor legale care guvernează litigiul, sens în care apreciem ca fiind incident motivul de casare prevăzut la art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.

Angajarea răspunderii disciplinare a polițiștilor care adoptă o conduită care contravine obligațiilor și îndatoririle ce decurg din profesia lor comportă atât caracter preventiv-educativ, dar și represiv și coercitiv, scopul aplicării sancțiunii fiind acela de a apăra ordinea de drept și educarea polițiștilor de a acționa în spiritul respectării și asigurării acesteia.

Aplicarea unei sancțiuni trebuie să se raporteze la situația concret săvârșită și să fie aplicată proporțional cu gravitatea faptei comise, cu activitatea desfășurată anterior de persoana vizată, de caracterul și împrejurările în care abaterea disciplinară a fost săvârșită, cauzele și consecințele acesteia, gradul de vinovăție și preocuparea pentru înlăturarea urmărilor faptei comise.

Astfel, în vederea aflării adevărului cu privire la existența/inexistența abaterii disciplinare reținute în sarcina intimatului, gravitatea și condițiile care au cauzat sau favorizat săvârșirea acesteia, persoanele responsabile cu cercetarea prealabilă au folosit mai multe procedee și modalități de verificare, așa cum se poate observa din înscrisurile depuse la dosar, pentru a constata existența aspectelor sesizate și vinovăției acestuia.

Față de situația intimatului, constatările comisiei de cercetare disciplinară nu au fost aprecieri subiective, ci au fost bazate pe probe concludente, administrate pe parcursul procedurii disciplinare, a Raportului privind constatările și concluziile rezultate cu ocazia controlului inopinat efectuat la I.P.J. Neamț nr. 845.277/15.06.2021, precum și toată documentația obținută în cadrul activității de cercetare.

Din studierea actelor aflate la dosarul cauzei, se constată că activitatea de cercetare prealabilă s-a efectuat în mod legal și temeinic, cu respectarea întocmai a dispozițiilor legale referitoare la răspunderea disciplinară a polițiștilor, **din întregul material probator administrat, rezultând fără dubiu vinovăția reținută în sarcina intimatului.**

Prin urmare, având în vedere aspectele prezentate mai sus, prevederile legale, precum și documentele suport existente la dosarul de cercetare prealabilă, ofițerul desemnat cu cercetarea prealabilă a apreciat că există abaterea reținută în actul de sesizare, respectiv art. 57, lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, constând în aceea că s-au încălcat prevederile **art. 4 alin. (1)** din Legea 360/2002 *privind Statutul polițistului*, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „*Polițistul este obligat să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale omului, Constituția și legile țării, jurământul de credință față de România, prevederile regulamentelor de serviciu și să îndeplinească ordinele și dispozițiile legale ale șefilor ierarhici privind activitatea sa profesională.*”, prevederile **art. 41 lit. a) și h)** din Legea 360/2002 *privind Statutul polițistului*, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora: „*Polițistul este dator: a) să fie loial instituției din care face parte, să respecte principiile statului de drept și să apere valorile democrației; h) prin întregul sau comportament, să se arate demn de considerația și încrederea impuse de profesia de polițist.*”, precum și prevederile **art. 42, lit. d)** din Legea

¹ C.E.D.O., hotărârea din 20 aprilie 2010, în cauza *Boldea contra României*

nr. 360/2002 *privind Statutul polițistului*, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia: „*Polițistul este obligat să aibă o conduită corectă, să nu abuzeze de calitatea oficială și să nu compromită, prin activitatea sa publică ori privată, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte.*”.

Totodată, prin portul ținutei de serviciu în alte împrejurări decât cele în care permite legea, acesta a încălcat prevederile **Ordinului m.a.i. 236/2009 privind aprobarea Regulamentului pentru compunerea și portul uniformelor de poliție, precum și a Regulilor pentru aplicarea normelor privind echiparea polițiștilor**, conform cărora, potrivit cărora: „*Uniforma de serviciu este prevăzută atât pentru ofițeri, cât și pentru agenți. Se poartă pe timpul acțiunilor și misiunilor specifice de poliție desfășurate în teren, precum și la activități de pregătire și instruire sau la ordinul șefilor*”.

În ceea ce privește susținerile instanței de judecată potrivit cărora „(...) promovarea unui mesaj neagreat de conducere este de esența protestului sindical, iar afișarea unui banner pe gardul instituției în timpul protestului fără acordul conducerii nu poate fi interpretat ca aducând atingere imaginii instituției”, învedereăm faptul că mesajul promovat de către reclamant are un caracter general, specific acțiunilor de protest sindical, iar evaluarea veridicității sau corectitudinii acestuia, **nu a făcut obiectul cercetării desfășurate în cauză.**

Acest aspect a fost menționat și în actul administrativ de sancționare că nu a fost analizat textul acestuia, singurul aspect avut în vedere a fost că mesajul nu este în concordanță cu obiectivele de comunicare publică ale Poliției Române, respectiv cu imaginea pe care această instituție o promovează.

Nu putem fi de acord cu raționamentul instanței de fond cu privire la faptul că „*În contextul de fapt și de drept mai sus reținut, Tribunalul apreciază că deciziile contestate au fost emise cu aplicarea strict formală a prevederilor legale în materie, fără a se avea în vedere jurisprudența CEDO în materia libertății de exprimare (mai ales în ceea ce privește organizațiile sindicale și liderii sindicali, ceea ce conduce la admiterea acțiunii conform dispozitivului.*”.

În combaterea acestor considerente, apreciem că polițiștii au dreptul de a protesta, **în condițiile prevăzute de lege**, sens în care, vă rugăm să constatați că, cercetarea prealabilă nu a concluzionat că reclamantul a săvârșit vreo abatere constând în desfășurarea unei astfel de acțiuni.

Faptele reținute în sarcina reclamantului constau în **încălcarea unor drepturi civile** ale altei persoane și nerespectarea obligațiilor prevăzute în actele normative care reglementează portul uniformei.

În acest sens, menționăm că, potrivit adresei Serviciului Logistic din cadrul I.P.J. Neamț nr. 75.841/14.05.2021, imobilul în care funcționează Poliția Mun. Roman, constituit din două construcții, teren și împrejmuire, face parte din domeniul public al statului, fiind în administrarea M.A.I. prin I.P.J. Neamț., sens în care, I.P.J. Neamț are dreptul de folosință exclusivă asupra acestor bunuri.

De asemenea, învedereăm onoratei instanțe de control judiciar faptul că legea dialogului social **nu prevede expres** dreptul de a afișa mesaje pe sediul angajatorului, existând posibilitatea de a fi desfășurată o acțiune de pichetare a sediului, respectând în același timp drepturile nepatrimoniale ale unității vizate.

În acest context, vă rugăm să observați aspectele învederate nu se circumscriu prevederilor Art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului invocate de către instanța de judecată în cuprinsul Sentinței civile atacate.

În ceea ce privește sancțiunea aplicată, vinovăția, ca element al raportului juridic ce vizează răspunderea disciplinară a intimatului în raport cu aspectele reținute în sarcina sa în actul administrativ de

sanționare și cu abaterile disciplinare reținute în sarcina sa, a fost stabilită pe parcursul cercetării disciplinare, motiv pentru care, în temeiul prevederilor art. 57, lit. a) din Legea nr. 360/2002, s-a impus aplicarea unei sancțiuni disciplinare, **stabilită în mod corect pe parcursul cercetării disciplinare.**

Astfel, așa cum se prevede și în actul administrativ de sancționare, din verificările și constatările efectuate de către ofițerul desemnat cu efectuarea cercetării prealabile, raportat la materialul probator administrat, se relevă, fără putință de tăgadă, **vinovăția intimatului** în raport cu aspectele reținute în sarcina sa, context în care în temeiul prevederilor art. 57, lit. a) din Legea 360/2002 *privind Statutul polițistului*, fiind angajată răspunderea disciplinară a polițistului.

Totodată, învederăm că **aplicarea celei mai ușoare sancțiuni disciplinare** dintre cele prevăzute, respectiv „mustrare scrisă” s-a făcut cu respectarea principiului proporționalității prevăzut de art. 58 ind. 2 lit. e) din Legea nr. 360/2002 *privind Statutul polițistului*, cu modificările și completările ulterioare și considerăm că la individualizarea sancțiunii disciplinare au fost avute în vedere prevederile **art. 60 alin. (4) din același act normativ** respectiv, împrejurările în care abaterea disciplinară a fost săvârșită, cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, gradul de vinovăție a intimatului, preocuparea pentru înlăturarea urmărilor faptei comise, precum și conduita profesională a acestuia, apreciindu-se că sancțiunea prevăzută la art. 58, alin. 1, lit. a) din Legea nr. 360/2002 **constituie o măsură sancționatorie adecvată, având drept scop prevenirea săvârșirii unor abateri disciplinare mai grave.**

Având în vedere cele expuse mai sus, vă rugăm să **admiteți prezentul recurs, să casați sentința civilă atacată și, în rejudecare, să respingeți acțiunea ca neîntemeiată în integralitatea sa, cu consecința menținerii actelor emise de I.P.J. Neamț, respectiv de Inspectoratul General al Poliției Române, ca legale și temeinice.**

În probațiune, vă rugăm să încuviințați proba cu înscrisurile existente la dosar.

În conformitate cu prevederile art. 223 alin.3 din Codul de Procedură Civilă, **solicităm judecarea cauzei și în lipsa reprezentantului instituției noastre.**

Depunem prezentul recurs în două exemplare, din care unul pentru comunicare.

Cu deosebită stimă,

Î. DIRECTOR

Comisar-șef de poliție

Marius-Claudiu IARU

Î. ȘEF SERVICIU CONTENCIOS

Subcomisar de poliție

Georgian DUȚU

CONSILIER JURIDIC

Inspector de poliție

Andreea – Cristiana Barbu

INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE
DIRECȚIA JURIDICĂ

NESECRET
București
Nr. 845773/C-BAC/29.09.2024
Ex.nr. 3/3

Dosar civil nr. 135/110/2023
Termen administrativ

Către,

TRIBUNALUL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Doamnei/ Domnului președinte,

Inspectoratul General al Poliției Române (în continuare I.G.P.R.), cu sediul profesional ales în municipiul București, strada Mihai Vodă, nr. 4 - 6, sector 5, tel. 021-208.25.25, fax nr. 021/ 316.66.55, cod fiscal nr. 4453144, cont IBAN nr TREZ7005005XXX000205, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a municipiului București, reprezentat prin Direcția Juridică, în calitate de *recurent-pârât*, în contradictoriu cu intimatul-reclamant CĂNĂRĂU IOAN, în conformitate cu dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 din Codul de procedură civilă, respectiv art. 20 din Legea nr. 554/2004, formulăm prezenta

CERERE DE RECURS

împotriva Sentinței civile nr. 528 din data de 19.10.2023, pronunțată de Tribunalul Bacău, în dosarul cu numărul menționat mai sus.

Prin sentința civilă sus-menționată, instanța de fond, în mod greșit, a admis acțiunea, în sensul anulării Proiectului de raport de cercetare prealabilă nr. 845277/15.06.2021, Dispoziția șefului Inspectoratului de Poliție Județean Neamț nr. 353788 din 22.09.2021 și a Deciziei Motivate a Inspectorului General al Poliției Române nr. 8387 din 02.12.2021.

Considerăm că Sentința civilă în cauză este nelegală și netemeinică, instanța pronunțând soluția cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material, în conformitate cu dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 din C. proc. civ., motiv pentru care vă rugăm să admiteți recursul formulat de instituția noastră, să casați în parte Sentința civilă atacată și, în rejudecare, să respingeți în integralitate acțiunea intimatului îndreptată împotriva I.G.P.R. ca neîntemeiată, pentru următoarele motive:

I. Rugăm instanța de control judiciar să ia act de faptul că tribunalul nu a indicat nici prevederile legale pe care și-a fundamentat soluția și nici considerentele pe care se sprijină soluția pronunțată.

Astfel, instanța de fond a reținut faptul că „(...) portul uniformei a fost exercitat cu

demnitate.” fără a examina în mod corect susținerile părților și fără a proceda la enumerarea unor dispoziții legale și modalitatea de aplicare a acestora la speța dedusă judecătii. Obligația de motivare impune o apreciere întotdeauna atașată de natura cauzei, de circumstanțele acesteia, stilul judiciar și tipologia actului de justiție. Or, față de cele arătate, instanța nu și-a motivat decizia, limitându-se doar la o analiză formală a aspectelor invocate de I.G.P.R.

Referitor la acest aspect, vă rugăm să observați că, instanța de fond își întemeiază motivarea cu privire la portul uniforme de poliție pe un simplu exemplu privind protestul polițiștilor din data de 24 septembrie 2010, fără a indica vreo prevedere legală pe care să-și întemeieze susținerile și fără a indica motivul pentru care, în contextul participării la o astfel de activitate, reclamantului îi poate fi înlăturată obligația de a respecta regulamentele de serviciu, respectiv **Ordinul m.a.i. 236/2009 privind aprobarea Regulamentului pentru compunerea și portul uniformelor de poliție, precum și a Regulilor pentru aplicarea normelor privind echiparea polițiștilor**, potrivit cărora: „Uniforma de serviciu este prevăzută atât pentru ofițeri, cât și pentru agenți. Se poartă pe timpul acțiunilor și misiunilor specifice de poliție desfășurate în teren, precum și la activități de pregătire și instruire sau la ordinul șefilor.”.

Învederăm faptul că potrivit art. 425 alin. (1) lit. b) Cod proc.civ., în considerente, hotărârea judecătorească trebuie să cuprindă, printre alte mențiuni, „*motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților*”, iar, potrivit art. 488 alin. (1) pct. 6 Cod proc.civ., hotărârea este nelegală când „*nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei*”.

Astfel, prin raportare la aceste dispoziții, ca urmare a unei insuficiente motivări, apreciem sentința atacată ca fiind nelegală, întrucât instanța nu a reținut și nici nu a explicat de o manieră convingătoare raționamentul juridic pe care l-a adoptat, astfel încât, în această situație, devine incident motivul prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 6 Cod proc. civ.

Astfel, o motivare care respectă regulile procedurale presupune atât răspunsuri precise la toate capetele de cerere și la toate apărările formulate, pe baza tuturor probelor administrate în cauză, a argumentelor și raționamentelor juridice, a principiilor și a regulilor de drept substanțial și procesual, cât și trimiterea, **în concret**, la realitatea faptelor și la concluzii ce pot fi deduse în mod real din situația juridică supusă atenției instanței, cu evitarea motivărilor sprijinite pe formulări generale, abstracte.

În ciuda acestor exigențe și contrar prevederilor art. 425 alin. (1) lit. b) C.pr.civ **instanța de fond nu a indicat nici dispozițiile legale nici motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de instituția noastră cu privire la aceste aspecte.**

Subliniem faptul că hotărârea judecătorească care soluționează cauza trebuie să aibă la origini convingerea intimă că a pronunțat o hotărâre corectă, iar construirea raționamentelor logico-juridice presupune activarea unui mecanism propriu de gândire, de culegere a probelor și de interpretare a dispozițiilor legale. În acest sens soluția instanței trebuie să aibă ca fundament propria informație și convingere și să se circumscrie astfel principiilor independenței și imparțialității judecătorilor.

Motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților posibilitatea să își formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de control judiciar elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. A motiva, înseamnă a demonstra, a pune în evidență datele concrete care, folosite ca premise, duc la formarea unei concluzii logice.

În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că motivarea unei hotărâri constituie una dintre componentele dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția

Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale îi atribuie instanței obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților.¹

În raport de aceste considerente, vă rugăm să observați că în cuprinsul sentinței atacate instanța de fond nu a arătat în nicio măsură corespondența cu probatoriul administrat ori situația de fapt și de drept vizată.

II. Înțelegem să criticăm hotărârea în ceea ce privește dezlegarea dată fondului cauzei, soluția instanței de fond fiind contrară dispozițiilor legale care guvernează litigiul, sens în care apreciem ca fiind incident motivul de casare prevăzut la art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.

Angajarea răspunderii disciplinare a polițiștilor care adoptă o conduită care contravine obligațiilor și îndatoririle ce decurg din profesia lor comportă atât caracter preventiv-educativ, dar și represiv și coercitiv, scopul aplicării sancțiunii fiind acela de a apăra ordinea de drept și educarea polițiștilor de a acționa în spiritul respectării și asigurării acesteia.

Aplicarea unei sancțiuni trebuie să se raporteze la situația concret săvârșită și să fie aplicată proporțional cu gravitatea faptei comise, cu activitatea desfășurată anterior de persoana vizată, de caracterul și împrejurările în care abaterea disciplinară a fost săvârșită, cauzele și consecințele acesteia, gradul de vinovăție și preocuparea pentru înlăturarea urmărilor faptei comise.

Astfel, în vederea aflării adevărului cu privire la existența/inexistența abaterii disciplinare reținute în sarcina intimatului, gravitatea și condițiile care au cauzat sau favorizat săvârșirea acesteia, persoanele responsabile cu cercetarea prealabilă au folosit mai multe procedee și modalități de verificare, așa cum se poate observa din înscrisurile depuse la dosar, pentru a constata existența aspectelor sesizate și vinovăției acestuia.

Față de situația intimatului, constatările comisiei de cercetare disciplinară nu au fost aprecieri subiective, ci au fost bazate pe probe concludente, administrate pe parcursul procedurii disciplinare, a Raportului privind constatările și concluziile rezultate cu ocazia controlului inopinat efectuat la I.P.J. Neamț nr. 845.277/15.06.2021, precum și toată documentația obținută în cadrul activității de cercetare.

Din studierea actelor aflate la dosarul cauzei, se constată că activitatea de cercetare prealabilă s-a efectuat în mod legal și temeinic, cu respectarea întocmai a dispozițiilor legale referitoare la răspunderea disciplinară a polițiștilor, **din întregul material probator administrat, rezultând fără dubiu vinovăția reținută în sarcina intimatului.**

Prin urmare, având în vedere aspectele prezentate mai sus, prevederile legale, precum și documentele suport existente la dosarul de cercetare prealabilă, ofițerul desemnat cu cercetarea prealabilă a apreciat că există abaterea reținută în actul de sesizare, respectiv art. 57, lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, constând în aceea că s-au încălcat prevederile art. 4 alin. (1) din Legea 360/2002 *privind Statutul polițistului*, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „*Polițistul este obligat să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale omului, Constituția și legile țării, jurământul de credință față de România, prevederile regulamentelor de serviciu și să îndeplinească ordinele și dispozițiile legale ale șefilor ierarhici privind activitatea sa profesională.*”, prevederile art. 41 lit. a) și h) din Legea 360/2002 *privind Statutul polițistului*, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora: „*Polițistul este dator: a) să fie loial instituției din care face parte, să respecte principiile statului de drept și să apere valorile democrației; h) prin întregul sau comportament, să se arate demn de considerația și încrederea impuse de profesia de polițist.*”, precum și prevederile art. 42, lit. d) din Legea

¹ C.E.D.O., hotărârea din 20 aprilie 2010, în cauza Boldea contra României

nr. 360/2002 *privind Statutul polițistului*, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia: „*Polițistul este obligat să aibă o conduită corectă, să nu abuzeze de calitatea oficială și să nu compromită, prin activitatea sa publică ori privată, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte.*”.

Totodată, prin portul ținutei de serviciu în alte împrejurări decât cele în care permite legea, acesta a încălcat prevederile **Ordinului m.a.i. 236/2009 privind aprobarea Regulamentului pentru compunerea și portul uniformelor de poliție, precum și a Regulilor pentru aplicarea normelor privind echiparea polițiștilor**, conform cărora, potrivit cărora: „*Uniforma de serviciu este prevăzută atât pentru ofițeri, cât și pentru agenți. Se poartă pe timpul acțiunilor și misiunilor specifice de poliție desfășurate în teren, precum și la activități de pregătire și instruire sau la ordinul șefilor*”.

În ceea ce privește susținerile instanței de judecată potrivit cărora „(...) promovarea unui mesaj neagreat de conducere este de esența protestului sindical, iar afișarea unui banner pe gardul instituției în timpul protestului fără acordul conducerii nu poate fi interpretat ca aducând atingere imaginii instituției”, învedereăm faptul că mesajul promovat de către reclamant are un caracter general, specific acțiunilor de protest sindical, iar evaluarea veridicității sau corectitudinii acestuia, **nu a făcut obiectul cercetării desfășurate în cauză.**

Acest aspect a fost menționat și în actul administrativ de sancționare că **nu a fost analizat textul acestuia, singurul aspect avut în vedere a fost că mesajul nu este în concordanță cu obiectivele de comunicare publică ale Poliției Române, respectiv cu imaginea pe care această instituție o promovează.**

Nu putem fi de acord cu raționamentul instanței de fond cu privire la faptul că „*În contextul de fapt și de drept mai sus reținut, Tribunalul apreciază că deciziile contestate au fost emise cu aplicarea strict formală a prevederilor legale în materie, fără a se avea în vedere jurisprudența CEDO în materia libertății de exprimare (mai ales în ceea ce privește organizațiile sindicale și liderii sindicali, ceea ce conduce la admiterea acțiunii conform dispozitivului.*”.

În combaterea acestor considerente, apreciem că polițiștii au dreptul de a protesta, **în condițiile prevăzute de lege**, sens în care, vă rugăm să constatați că, cercetarea prealabilă nu a concluzionat că reclamantul a săvârșit vreo abatere constând în desfășurarea unei astfel de acțiuni.

Faptele reținute în sarcina reclamantului constau în **încălcarea unor drepturi civile** ale altei persoane și nerespectarea obligațiilor prevăzute în actele normative care reglementează portul uniformei.

În acest sens, menționăm că, potrivit adresei Serviciului Logistic din cadrul I.P.J. Neamț nr. 75.841/14.05.2021, imobilul în care funcționează Poliția Mun. Roman, constituit din două construcții, teren și împrejmuire, face parte din domeniul public al statului, fiind în administrarea M.A.I. prin I.P.J. Neamț., sens în care, I.P.J. Neamț are dreptul de folosință exclusivă asupra acestor bunuri.

De asemenea, învedereăm onoratei instanțe de control judiciar faptul că legea dialogului social **nu prevede expres** dreptul de a afișa mesaje pe sediul angajatorului, existând posibilitatea de a fi desfășurată o acțiune de pichetare a sediului, respectând în același timp drepturile nepatrimoniale ale unității vizate.

În acest context, vă rugăm să observați aspectele învederate nu se circumscriu prevederilor Art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului invocate de către instanța de judecată în cuprinsul Sentinței civile atacate.

În ceea ce privește sancțiunea aplicată, vinovăția, ca element al raportului juridic ce vizează răspunderea disciplinară a intimatului în raport cu aspectele reținute în sarcina sa în actul administrativ de

sanționare și cu abaterile disciplinare reținute în sarcina sa, a fost stabilită pe parcursul cercetării disciplinare, motiv pentru care, în temeiul prevederilor art. 57, lit. a) din Legea nr. 360/2002, s-a impus aplicarea unei sancțiuni disciplinare, **stabilită în mod corect pe parcursul cercetării disciplinare.**

Astfel, așa cum se prevede și în actul administrativ de sancționare, din verificările și constatările efectuate de către ofițerul desemnat cu efectuarea cercetării prealabile, raportat la materialul probator administrat, se relevă, fără putință de tăgadă, **vinovăția intimatului** în raport cu aspectele reținute în sarcina sa, context în care în temeiul prevederilor art. 57, lit. a) din Legea 360/2002 *privind Statutul polițistului*, fiind angajată răspunderea disciplinară a polițistului.

Totodată, învederăm că aplicarea celei mai ușoare sancțiunii disciplinare dintre cele prevăzute, respectiv „mustrare scrisă” s-a făcut cu respectarea principiului proporționalității prevăzut de art. 58 ind. 2 lit. e) din Legea nr. 360/2002 *privind Statutul polițistului*, cu modificările și completările ulterioare și considerăm că la individualizarea sancțiunii disciplinare au fost avute în vedere prevederile **art. 60 alin. (4) din același act normativ** respectiv, împrejurările în care abaterea disciplinară a fost săvârșită, cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, gradul de vinovăție a intimatului, preocuparea pentru înlăturarea urmărilor faptei comise, precum și conduita profesională a acestuia, apreciindu-se că sancțiunea prevăzută la art. 58, alin. 1, lit. a) din Legea nr. 360/2002 constituie o măsură sancționatorie adecvată, **având drept scop prevenirea săvârșirii unor abateri disciplinare mai grave.**

Având în vedere cele expuse mai sus, vă rugăm să admiteți prezentul recurs, să casați sentința civilă atacată și, în rejudecare, să respingeți acțiunea ca neîntemeiată în integralitatea sa, cu consecința menținerii actelor emise de I.P.J. Neamț, respectiv de Inspectoratul General al Poliției Române, ca legale și temeinice.

În probațiune, vă rugăm să încuviințați proba cu înscrisurile existente la dosar.

În conformitate cu prevederile art. 223 alin.3 din Codul de Procedură Civilă, **solicităm judecarea cauzei și în lipsa reprezentantului instituției noastre.**

Depunem prezentul recurs în două exemplare, din care unul pentru comunicare.

Cu deosebită stimă,

Î. DIRECTOR

Comisar-șef de poliție

Marius-Claudian MARU

Î. ȘEF SERVICIU CONTENCIOS

Subcomisar de poliție

Georgian DUTU

CONSILIER JURIDIC

Inspector de poliție

Andreea - Cristiana Barbu